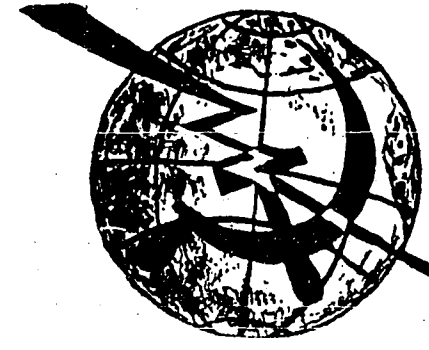

(Εξελίξων τὰ βέλη...)

Τὸ νὰ ταχθεῖ τὸ προλεταριατὸ κάτω ἀπὸ τὴ σημαία τῆς ἀστικῆς τάξης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ βαθμὸ τῆς ἀνάπτυξης τῶν ἀντιφάσεων μεταξὺ τάξεων, καὶ τὸ βαθμὸ τῆς κλασσικῆς συνείδησης τοῦ προλεταριάτου.

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ)

Διευθύνεται ἀπὸ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗΣ Ὑπεύθυνος Γράμματα - Ἀναποκρίσεις: ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΥ Σύνδρομὸς Ἐσωτερικοῦ: Κυκλοφορεῖ κάθε Κυριακὴ ἑξ ἑξ ἡμέρας ἑξ ἑξ ἡμέρας ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ Ἡ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ;

Οἱ Τροτσκιστὲς Καλοῦνε τὸ Ἀκέλ καὶ τὴν Πεὸ σὲ προγραμματισμένη Συνεργασία στὸν ἀγῶνα γιὰ πολιτικὲς ἐλευθερίες καὶ Δημοκρατικὰ Δικαιώματα.

Ὅλοι οἱ πολιτικοὶ τοῦ καπιταλισμοῦ σ' ὁλόκληρο τὸ κόσμο, καὶ φυσικὰ καὶ οἱ δικοὶ μας ἐδῶ, καὶ οἱ ὑποτακτικοὶ τοῦ κέρνου ἀργυρώητου τύπου, νόστιμοι γιὰ τὶς πολιτικὲς ἐλευθερίες καὶ γιὰ τὴν «εἰρή» ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου. Ἐξαιρῶνται καὶ «ἔσχιζον» τὰ ἱμάτιά τους καὶ προκηρῶσαν τὸν κομμουνισμό γιὰτί, λένε, περιορίζει τὴν ἀτομικὴ πρωτοβουλία καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου, καὶ ἐξανδραποδίζει τὸν ἄνθρωπο!... Ἀυτὰ τὰ λένε, καὶ τὰ ξαναλένε, καὶ τὰ ἀναμασᾶνε, καὶ τὰ πιπιλίζουν χρόνια τώρα. Μὰ οἱ πράξεις τους, μέσα στὴν καθημερινή ζωὴ, ἔχουνε πᾶ ἀποδείξει, καὶ στὸν πῶ καθυστερημένο ἐργάτη, πὼς αὐτὰ εἶναι μόνο λόγια — «λόγια τοῦ καθενέ».

Ἀυτὴ ἡ ἀντίφαση, ἀνάμεσα στὰ λόγια τῶν καπιταλιστῶν πολιτικῶν καὶ τὰ ἔργα τους, σχετικὰ μὲ τὶς πολιτικὲς ἐλευθερίες, εἶναι ἕνα ἐπ' τὰ πολλὰ συμπτώματα τῆς σαπίλας καὶ τῆς κατὰπτώσης τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος. Ἀπορρέει δὲ ἀπ' τὸ ἀσυμβίβαστο τῶν παλιῶν ἐπαναστατικῶν δημοκρατικῶν παραδόσεων τοῦ καπιταλισμοῦ, μὲ τὸν σημερινὸ ὀλιγαρχικὸ χαρακτήρα αὐτοῦ τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος.

Ἡ πάλι γιὰ δημοκρατικὰ δικαιώματα καὶ πολιτικὲς ἐλευθερίες, ἐπαίξε ἕνα πολὺ μεγάλο ρόλο στὴν ἐπανάσταση πὸν ἔσπασε τὶς ἀλυσίδες τοῦ φεουδαρχισμοῦ καὶ λευτέρωσε τὴν ἀνερχόμενη τότε καπιταλιστικὴ τάξη ἀπ' ἐκείνα τὰ δεσμά. Οἱ ἀρχὲς πὸν διατυπώθηκαν στὴ «Διακήρυξη Ἀνεξαρτησίας» καὶ στὴ «Χάρτα τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου», σημεῖωσαν μὴ ἀπ' τὶς ὑψηλότερες καταχτήσεις τῆς καπιταλιστικῆς ἀστικῆς ἐπανάστασης.

Ἀλλὰ, ὁ προοδευτικὸς χαρακτήρας τοῦ καπιταλισμοῦ, καὶ τῆς ἀστικῆς τάξης, πὸν εἶναι ὁ κύριος φορέας του, ἔχει χαθεῖ ἀπὸ καιρὸ. Ἀφοῦ κατέλαβε τὴν Κρατικὴ ἐξουσία καὶ ξεκαθάρισε τὸ φεουδαρχικὸ σταυλὸ, ἡ καπιταλιστικὴ ἀστικὴ τάξη ΕΘΑΥΕ τὸ ἐπαναστατικὸ παρελθὸς τῆς καὶ ἐγινε στὴν ἀρχὴ συντηρητικὴ, καὶ ὕστερα ὑπερσυντηρητικὴ.

Ἡ ὑπάρξη δημοκρατικῶν δικαιωμάτων καὶ πολιτικῶν ἐλευθεριῶν στὶς ἀνεξάρτητες χώρες ἢ ἡ ἀπόδοση τέτοιων δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν στὶς ἀποικιακὲς χώρες, πὸν δὲν τὶς ἔχουνε σήμερα, ἀποτελεῖ ΑΠΕΙΛΙΑ ἔναντι καὶ στὴν κυριαρχία τῶν μονοπωλιστικῶν τράστ, καρελ καὶ Κόμπαϊ τοῦ χρηματιστηριακοῦ κεφαλαίου. Κι' αὐτὸ γιὰτί ἡ ἐξάσκηση αὐτῶν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν ἀπὸ τοὺς λαοὺς, καὶ πᾶν ἀπ' ὅλα ἀπ' τὴν ἐργατικὴ τάξη, ἀνοίγει τὴν πολιτικὴ κωνίστρα στὴν ἐργατικὴ τάξη σὺν ἀνεξάρτητῃ δυνάμει καὶ ἐπὶ διευκολύνει τὴν ἀνοδο τοῦ σοσιαλισμοῦ, — τῆς νέας οικονομικῆς καὶ κοινωνικῆς τάξης πραγμάτων, πὸν εἶναι προωρημένη καὶ ἀντικαταστήσει τὸν καπιταλισμὸ.

Σὰ φυσικὴ συνέπεια τῶν πῶ πάνω, ἡ παγκόσμια καπιταλιστικὴ τάξη τείνει νὰ γίνῃ ὅλο καὶ πῶ δολιχρωτικὴ, ἀδυναμικὴ καὶ διχτατορικὴ σὺν πολιτικὴ τῆς. Τὸ ξενὸ αὐτῆς τῆς τάξης εἶναι ὁ ΦΑΣΙΣΜΟΣ. Στὶς χώρες σὺν τὶς Ἐνωμένες Πολιτεῖες καὶ τὴν Ἀγγλία, πὸν

ἀκόμα διατηροῦνται μερικὰ ψυχία «δημοκρατίας», ἡ ἀνάπτυξη τοῦ δολιχρωτισμοῦ καταρτᾶται ἀπ' τὴ συνεχῆ μετατόπιση τῆς πραγματικῆς ἐξουσίας ἀπ' τὰ νομοθετικὰ σώματα (βουλές, κογκρέσσα, κ.τ.ρ.) στὰ ἐκτελεστικὰ σώματα (Ὑπουργικὰ Συμβούλια, ὑπουργεῖα, τμηματάρχες κ.τ.ρ.).

Μέσα στὰ τελευταῖα δέκα-δεκαπέντε χρόνια ἡ νομοθέτηση μὲ «Ἐκτελεστικὸ Διάταγμα» (δηλαδή, Κυριακὰ, μὲ διάταγμα ἐν διορισμένῳ συμβουλίῳ) στὶς Ἐνωμένες Πολιτεῖες, στὴν Ἀγγλία καὶ στὶς ἄλλες «δημοκρατικὲς» χώρες, ἔχει ἀσθενήσει σὲ πολὺ μεγάλο βαθμὸ.

Ὁ τελικὸς σκοπὸς καὶ στόχος τοῦ δολιχρωτισμοῦ, εἶναι τὸ ὁργανωμένῳ ἐργατικὸ κίνημα καὶ, στὸ πρόσωπὸ τοῦ κινήματος, ὁλόκληρη ἡ ἐργατικὴ τάξη. Μέχρι σήμερα αὐτὸ ἔχει γίνῃ ἀρκετὰ φανερὰ στὴν Ἰταλία, στὴ Γερμανία, στὴν Ἰαπωνία καὶ στὴν Ἑλλάδα, ὅπου οἱ ἐργατικὲς συντεχνίες καταταστικῶν ἀπ' τὸ δολιχρωτικὸ κράτος. Τὸ ἴδιο πᾶν νὰ γίνῃ σήμερα, καὶ στὶς Ἐνωμένες Πολιτεῖες.

Μὲ τὸ κλείσιμο τοῦ πολέμου γιὰ τὴ «Δημοκρατία» καὶ τὶς «Ἐλευθερίες», τὸ μεγάλο κεφάλαιο ἔνοχηε τὸν πόλεμο του ἐναντίον τῶν ἐργατικῶν κινήματα. Ἡ πρώτη μεγάλῃ νίκη τοῦ κεφαλαίου, σ' αὐτὸ τὸν πόλεμο, ἦταν τὸ ψήφισμα τοῦ ἀντιεργατικοῦ Νόμου τῶν Τάρτ-Χάρτλεϊ. Αὐτὸς ὁ νόμος ἔχει, τώρα περαστεῖ στὸ λαὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, σὲ συρροὴν. Ἐφαρμόζεται βῆμα πρὸς βῆμα μὲ σκοπὸ νὰ ὑπονομήσει καὶ ν' ἀφοπλίσει τὴν ἀντίσταση τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Τὸ ἐπόμενο βῆμα, στὴ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΕ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ, εἶναι ἡ καταδίωξη ἀτόμων πὸν εἶχαν τὸ θάρρος νὰ ἔχουνε γνώμες πὸν δὲν ἀρέσουνε στὸ Μεγάλῳ Κεφάλαιῳ, καὶ στοὺς πολιτικὸς λακίδες τοῦ καπιταλισμοῦ. Στὴν ἀρχὴ αὐτὴ ἡ ἐκκαθάριση περιορίστηκε σὲ μεμονωμένες περιπτώσεις ἀτόμων τῆς Κυβερνητικῆς ἀπηρεσίας, πὸν διαπράξαν, κάποτε τὸ «ΕΓΚΛΗΜΑ» νὰ διαβάσουνε μαρξιστικὰ βιβλία, ἢ τὸ «ΕΓΚΛΗΜΑ» νὰ εἶναι μέλη ὁργάνωσης πὸν μαρξοπανακώθηκε, ἀπ' τὸ Γενικὸ Δημόσιο Κατήγορο σὺν ἀνατιρεπτικῇ ἢ, ἀκόμα, τὸ «ΕΓΚΛΗΜΑ» ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΠΑΡΕΑ μὲ πρόσωπα πὸν ἀνήκανε σὲ τέτοια ὁργάνωση. Τώρα ὅμως ἡ «ἐκκαθάριση» ἐπεκτάθηκε καὶ σὲ ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις, καὶ ἔχουνε σημεῖωσι τὸν κρῶμα σὲ μερικὰ ἐργοστάσια.

Αὐτὰ τὰ «Δημοκρατικὰ» καὶ «ἐνθαρρυντικὰ» τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας, καὶ «προστατευτικὰ» τῆς «εἰρή» ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, συμβαίνουνε ὄχι στὴ Ζουλολάνδη ἢ στὴ Χώρα τῶν Μπασούτο, μὰ σ' αὐτὴ τὴν ἴδια τὴν χώρα πὸν λέγεται Ἐνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς — στὴ χώρα πὸν ἔχει στήσει, στὸ μεγαλύτερο λιμάνι, γιὰ νὰ τὸ βλέπει ὁλόκληρος ὁ κόσμος, ἕΝΑ ΔΥΣΘΕΟΡΑΤΟ

ΕΠΙΒΑΗΤΙΚΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ! Κι' αὐτὰ, δὲ συμβαίνανε τὸ μεσαίωνα καὶ τὸν καιρὸ πὸν ἀγοραζόντουσαν καὶ πουλιόντουσαν οἱ ἄνθρωποι σὰ ζῶα, ΜΑ ΣΗΜΕΡΑ, ΑΥΤΗ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ «ἐν μέσῳ εἰκοστῶ αἰῶνι» ὅπως θάρραρε τὸ Ἔθνος. Ἀπὸ Καὶ ἀμέσως ὕστερα ἀπὸ ἕνα παγκόσμιο ματοκίλημα «ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ», καὶ «ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΛΑΩΝ», ὅπως μᾶς «ἐγγυηθήκανε» στὴ ΧΑΡΤΑ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟῦ οἱ «Μεγάλοι» Ρούσβελτ, Τσέρτσιλ, Στάλιν καὶ ὑποτακτικοὶ τους!...

Ὅταν, λοιπόν, αὐτὰ συμβαίνουνε σήμερα, αὐτὴ τὴ στιγμή, στὴ Μεγάλῃ τῇ Χώρῃ τῆς «Δημοκρατίας» καὶ τραβᾶνε δλοταχῶς πρὸς τὸ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ, εἶναι εὐκολώτατο καὶ ἀπλούστατο ν' ἀντιληφτοῦμε τί γίνεταί, καὶ τί μπορεῖ νὰ γίνῃ, στὴ Ζουλολάνδη ἢ στὴ Χώρα τῶν Μπασούτο ἢ, καλὴ ὥρα, καὶ στὴ Κύπρῳ μας πού, στὰ μάτια τοῦ Μεγάλου Κεφαλαίου, δὲ διαφέρει καὶ πολὺ ἀπ' αὐτὲς τὶς τελευταῖες: ΒΑΙΝΟΥΜΕ Κ' ΕΜΕΙΣ ΕΔΩ ΟΛΟΤΑΧΩΣ, ΜΑΖΥ Μ' ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΙ' ΟΧΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚῶΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ.

Μόνο μ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα καὶ μ' αὐτὴ τὴν προσοπικὴ, μποροῦσε νὰ ξηγηθοῦνε οἱ πρόσφατες διώξεις καὶ καταδικῆς δεκάδων στελεχῶν καὶ ἄλλων μελῶν τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, σ' ὅλες τὶς πόλεις τῆς Κύπρου, μὲ τὴν κατηγορία πὸν «ὁργάνωσαν ἢ πῆραν μέρος σὲ συγκέντρωση ἢ παρελάσεις «ΑΝΕΥ ΤΗΣ ΑΔΕΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ».

Μιὰ μόνῃ δυνάμει ὑπάρχει, πὸν μπορεῖ νὰ σταματήσει αὐτὴ τὴν ἐπίθεση τῆς ἀντιδρασίας: ΚΙ' ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Ἡ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΣΗ.

Ἐνας μόνος τρόπος θὰ βροῦνε οἱ προχωρημένοι ἐργάτες πὸν ὑπάρχει, γιὰ τὴν ἐπιτυχία αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ: ΚΙ ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ἡ ΑΝΕΛΕΗΤΗ ΠΑΛΗ ΑΠΕΡΓΙΑ!

Μιὰ μόνῃ ταχτικῇ θὰ βροῦνε πὸν ὑπάρχει σ' αὐτὴ τὴ πάλι: ΚΙ ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Ἡ ΑΠΕΡΓΙΑ—Ἡ ΠΑΝΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ!

Καὶ τότε μόνο θὰ πετύχει αὐτὴ ἡ πάλι, ὅταν κατορθωθεῖ τὸ ΕΝΙΑΙΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΠ' ΤΑ ΚΑΤΩ.

Ἐμεῖς οἱ Τροτσκιστὲς καλοῦμε ΕΠΙΣΗΜΑ τὸ ΑΚΕΛ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ νὰ συνεργαστοῦνε μαζί μας σὲ μιὰ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΛΗΣ, πὸν νὰ τῆς ἀνατεθεῖ νὰ ἐπεξεργαστεῖ, πᾶν σ' αὐτὲς τὶς γραμμὲς ἕνα ΛΕΙΠΤΟΜΕΡΕΙΑΚΟ, ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ, ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ.

ΕΞΕΙΣ Κ. Ε. τοῦ ΑΚΕΛ καὶ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ (ΠΕΟ) ἔχετε τὸ λόγο! — ΑΝΑΜΕΝΟΥΜΕ!

ΑΠΟ ΤΗ... «ΣΥΜΒΙΒΑΣΗ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ»...

Τὸ Νοῖκι τῶν «Λαϊκῶν» Πολυκατοικιῶν (Ὁμορφίτας)

Κ' ΟΙ... «ΕΥΕΡΕΣΙΕΣ» Τῶν ΜΠΟΥΡΖΟΥΑΔΩΝ.

Μιὰ ἀπὸ τὶς ἀναριθμητὲς ἀπόδειξεις ὅτι...μπορεῖ νὰ συζητήσει ὁ Κομμουνισμὸς μὲ τὸν καπιταλισμὸ (κατὰ τὸν...«Ἀλάθητον Μέγαν Ἰωσήφ»...) εἶναι ἡ...καθημερινὲς ἐπιδείξεις τοῦ Καπιταλισμοῦ πρὸς τὴν «πᾶσχουσαν Ἀνθρωπότητα»...

Ἡ παρακάτω ντόπια «εὐεργεσία» (ἐχτὸς ἀπ' τὶς παγκόσμιες...) εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὴ τοῦ...δὲ χρειάζεται...κανένας ἀπολύτως ἀγῶνας γιὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ προλεταριάτου!...

Οἱ ἰδιοχτῆτες τῶν «λαϊκῶν» πολυκατοικιῶν, τῆς Ὁμορφίτας, καλεστήκανε ἀπὸ τὸ Σύνδεσμο Ἐργολάβων, καὶ τοὺς ἔγινε ἡ...πατρικὴ συμβουλή νὰ ἐξήσωνε τὸ νοῖκι ἀπὸ 1 λίρα σὲ 7—8 τὸ μῆνα (=ἀριθμὸς λίρων £7.0.0...) Μὰ αὐτοὶ «οἱ καλοὶ ἄνθρωποι» (μὴν ἀκούτε πὸν τοὺς...συκοφαντοῦνε αὐτοὶ οἱ ἀνευχάριστοι κομμουνιστῆς...) δὲν...καταδεχτήκανε νὰ διαπράξουνε τέτοιο ἔγκλημα!...Καὶ μὰ...

Στὴ πρώτη γραμμὴ τοῦ Ἀγῶνα

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΜΠΟΥΡΖΟΥΑΔΙΚΑ ΚΑΓΚΕΛΑ

Κ' Οἱ Τροτσκιστὲς ὅπως πάντα

Κι' ὁ πῶ τελειὸς δημοσιογραφικὸς ὁργανισμὸς πέφτει ὅπως εἶναι φυσικὸ σὲ λάθη καὶ γκάφες.

Ὁ σύντροφος ΦΩΤΗΣ ΤΡΟΦΑΛΛΗΣ Ὁμως, μιὰ ἀπ' τὶς σοβαρὰς τερῆς τῶν ἡμερῶν μας εἶναι ἡ

ΑΠΟ ΤΙΣ «ΠΑΛΛΑΪΚΕΣ» «ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ»

«Κομμουνιστῶν» «Ὁμοφύλων» καὶ «Ἀλλοφύλων» κ.τ.ρ.

ΓΙΑ ΤΗ... «ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ»

Μόλοπον ἀξήθησανε τόσο πολὺ οἱ κινήματα ἀφοροῦ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα θέματα, ἐντούτοις, εἶναι τόσο...ἐνδιωμένα, ἰε...λευταῖα, τὰ...«παλλὰϊκὰ» διάφορα ὑπαίθρια συμβαῖματα πὸν δὲν πρέπει νὰ χάνει κανένας τὴν...λαμπρὰ εὐκαιρία νὰ τὰ...ἀπολαμβάνει στὴ μικρὴ ἐπαρχιώτικῃ κοινωνίᾳ μας... («Ἀλλοφύλων»...ἐλευθέρῃ ἢ εἰσόδῳ...)

Ἐνα ἀπ' αὐτὰ τὰ ζιουρνάλ φρόξ - μούδιον - νιούς (ἐκ τοῦ φυσικοῦ...) ἦτανε καὶ τὸ Τούρκικο...συντακτικὸ τῆς παραμένῃς Κυριακῆς (28.11.48) πῶσ ἀπ' τὴν Ἀγία-Σοφίᾳ (Τὶ ὀτανμάσιο σκηνηδὸ...) Ἐπιθετὴ ἐμεῖς, δὲ χρειάζομαστε κανένα γραφειοκρατικὸ μανιφέστο γιὰ νὰ μᾶστε πάντα καὶ παντοῦ ἀνάμεσα σὸ, μὲ δ...ποιοῦσθε τρόπο, ἀγωνισμένο προλεταριατὸ, γιαφρὸ ἰθελονικὰ σύντροφός μας παρεμβάθηκε σὸ «συντακτικὸ» ἐκείνο, παραμερίζοντας ἄλλη πῶ ἐπιποῦσα κομματικὴ δουλειά, καὶ μὲ κίνδυνο τῆς ἰδίας τοῦ τῆς

ζωῆς ἀπομέρους τοῦ ἀνίδεου φραγτισμένου τούρκικοῦ λαοεξίκου: Γιατί, χειροποιήσασα, πρῶτα νὰ λυτσαριστεῖ ἀπὸ τὴν «νιολαῖα» πὸν τὸν περιεπικλοῦνε μὴ καὶ καννιβαλικὲς διαθίσεις μόνῳ καὶ μόνῳ γιὰτί τοῦκανε τὸ διεργμένη κάποιος συμπαθῶν τούρκος ἐργάτης καὶ, χωρίς ἀμφιβολία σ' ἀντίκρουσμα μονάλοχου τοῦ τιμημένου κομμουνιστοῦ βόλου τοῦ προλεταριάτου ἀπᾶνδν σὸ πῆττο τοῦ συντρόφου συντακτικῆς μας. (Κ' ἴταρα, σὸν λένε, δὲν ἔφερε πῆλεια...δημοκρατικὴ ἀναγέννηση δ...Μεγάλοσ' Ἀτατούρκ, — ὅπως γράφω καὶ καὶ σὴν προηγουμένη ἐκδόσῃ μας!...) Ἀποῖ, ἦτανε κατὶ τὸ...θεόρεστο (καὶ σὸν Ἀλλάχ...καὶ σὸ...θεὸ... καὶ σὸ Γκόντ... καὶ σὸν...Γεχωδ...κ.τ.ρ...) νὰ βῆλεις ὅλο ἐκείνο τὸ φτωχόκοσμο (βουβὲς πὸν εἶναι οἱ λέξεις!) νὰ χειροκροτᾶ καὶ νὰ φωνάζει ἀλλόφρονα «Κάχε Ὀλοσὸν Μουχαργιέ!» (στὴ 2ῃ σελίδα)

«Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ»

ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Το Βρετανικό Κομμουνιστικό Κόμμα (Σταλινικό) ανανεώνει, μ' αυτή την έκδοση, την εκστρατεία του ενάντια στον Τρότσκι...

Το βιβλίο αυτό ξεκινά με το σκοπό να δείξει πως υπήρχε μια συνεχόμενη σύνδεση ανάμεσα στους πραγματικούς μ' αποδεικνύμενους πράχτες του ιμπεριαλισμού...

Έτσι, με μια μικρή δόση αλήθειας, ανακατεμένης μέσα σ' ένα τεράστιο καζάνι ψευτιάς, οι συγγραφείς αυτοί γυρεύουν να άφρολίσουν το τεράστιο εκείνο τμήμα της παγκόσμιας κοινής γνώμης που άρνήθηκε να παραδεχτεί τον κολλοσιαίο δόλο των Δικών της Μόσχας...

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑΡΙΣΜΕΝΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Οι συγγραφείς ισχυρίζονται πως «Κανένα απ' τα συμβάντα ή τους διαλόγους που αναφέρονται μέσα στο βιβλίο «Μεγάλη Συνομοσία» δεν έχει αλλοστεί».

εις αξία, αλλά κ' έχουνε αποδειχτεί ψεύτικα από ανεξάρτητες έρευνες. Αν πάρουμε τα επίσημα ντοκουμέντα, που οι συγγραφείς αυτοί δεν ναφέρανε, τότε μπορούμε να κρίνουμε την άκερσία του χαρακτήρα τους.

Για παράδειγμα, δεν θα μπορούσε να σταθεί η εικόνα που φτιάξανε ενός Τρότσκι που τον κατατρούει το μίσος ενάντια στο Λένιν και ενός Τρότσκι που συνομοτεί για να ανατρέψει το Μπολσεβίικο Κράτος κατά τη διάρκεια της διαμονής του σαν Κομισσάριος του Λαού για τον Πόλεμο, αν οι κ.κ. συγγραφείς δημοσιεύανε εκείνο το έγγραφο το οποίο γράφει: «Σύντροφοι, γνωρίζοντας τον αυστηρό χαρακτήρα των διαταγών του Συντρόφου Τρότσκι, είμαι τόσο πεπεισμένος, τόσο απόλυτα πεπεισμένος, για την δρθότητα, την καταλληλότητα, και την αναγκαιότητα για την επιτυχία του σκοπού της διαταγής που δόθηκε από το Σύντροφο Τρότσκι, ώστε την επικυρώνω αυτή τη διαταγή».

Αυτή η εξαιρετική διακήρυξη εμπιστοσύνης που δόθηκε απ' το Λένιν στο Τρότσκι, γραμμένη στο κάτω μέρος μιας έγγραφης κόλλας χαρτιού, δε χρονοποιήθηκε ποτέ απ' τον Τρότσκι. Αλλά είναι αρκετό αυτό το μικρό περιστατικό για να κοινοποιηθεί, με για πάντα, όλες τις απεικονιστικές απόπειρες του Στάλιν να λερώσει το όνομα του πιο στενού συνεργάτη του Λένιν μέσα στις ηρωϊκές μέρες της Ρωσικής Επανάστασης.

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ

Ένα άλλο παράδειγμα της αγάπης των κ.κ. συγγραφέων Σάγιερς και Κάνν προς την αλήθεια είναι αρκετό για να δείξει, στον κάθε τίμιο έρευνητή, πως αυτοί οι κύριοι δεν

«Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΡΩΣΣΙΑ» γραμμένο από τον Μιχαήλ Σάγιερς και τον Άλμπερτ Ε. Κάνν. Έκδοση Λώρενς και Ουότσαρτ, Λονδίνο. 2/6 πέννες.

πολυκοιτούνται με την αλήθεια. Γράφοντας για να κείνο που είναι γνωστό με το όνομα «Η Διαθήκη του Λένιν» άρνούται πως υπάρχει τέτοιο έγγραφο. Αλλά, δυστυχώς για τους κύριους αυτούς συγγραφείς, η «δυϊστή αδεντική μαρτυρία» έχει εγκαθιδρύσει την υπαρέξη της «Διαθήκης του Λένιν». Ο Στάλιν έφ'ανή απερίσκεπτος και επέτρεψε ένα λόγο δικό του να τυπωθεί στο περιοδικό «Ιντερνάσιοναλ Πρέσς Κορρεσπόντενς» (που τώρα εγείναι με τον τίτλο «Τουρίσμι Ντιός εντ Βιούς»), Αριθμός τεύχους 64 της 17ης του Νιόβρη 1927. Αυτό το τεύχος υπάρχει στο Βρετανικό Μουσείο, στο τμήμα «Οίκος Μάρξ», και ένα άλλο στα γραφεία του «Επαναστατικού Κομμουνιστικού Κόμματος (Τροτσκιτικού) Έγγλέζικου Τμήμα της Τετάρτης Διεθνούς. Αλλά λέει σ' εκείνο το λόγο του ο Στάλιν:

«Λέγεται ότι στη Διαθήκη που γ' αυτή γίνεται λόγος ο Λένιν εισηγήθηκε στο Συνέδριο του Κόμματος, πως αυτό όφείλει να ασχοληθεί με το ζήτημα της αντικατάστασης του Στάλιν και του διορισμού ενός άλλου συντρόφου στη θέση του σαν Γενικού Γραμματέα του Κόμματος. ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΝ ΤΕΛΕΙΑ ΑΛΗΘΕΙΑ...» (Η έμφραση είναι δική μας).

Γιατί, λοιπόν, αυτό το έγγραφο, δεν δημοσιεύτηκε ποτέ στα Έκλεκτά Έργα του Λένιν για να το μελετήσουν τα μέλη της εργατικής τάξης; Φυσικά, δε δημοσιεύτηκε γιατί κρεμοτασκήνιζε το χάρτινο υπόγειο της ιστορίας για τη στάση του Λένιν και τις σχέσεις του με

ταλστικό κόσμο, πραγματικά τον πλυμμήρισε με τα δώρα τους. ΜΟΝΟ ΕΝΑ ΠΡΑΜΑ ΤΟΥ ΑΡΝΗΘΗΚΑΝΕ — ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ! Μάταια ζητούσε μια βίβα για να μπει στην Αγγλία ή στις Ένωμένες Πολιτείες, στη Γερμανία — του κλείσανε όλες τις πόρτες. Η Γαλλία κ' η Νορβηγία το διώξαν ύστερα από μια σύντομη διαμονή.

Μόνο το Μεξικό, κάτω απ' τις εξαιρετικές συνθήκες του μαθεστώτος του Γκαρντένας, επέτρεψε στον Τρότσκι να παραμείνει μέσα στα σύνορα του. Σ' δλοκλήρη του τη ζωή ο Τρότσκι, ήταν ο ένας άνθρωπος που η παγκόσμια αντίδραση φοβότανε και μισούσε παραπάνω από κάθε άλλο άνθρωπο. Μέσα στο καπιταλιστικό μυαλό ο Τρότσκι ήταν πάντα συνδυεμένος με την Όχτωβριανή Επανάσταση. Οτιδήποτε κ' αν κάνει η πεί ο Στάλιν δε μπορεί να σβύσει αυτό το γεγονός, αυτό το γεγονός που καταστρέφει ο δλοκλήρη την άπιστευτη ύποθεση που προσπαθούνε τώρα να κατασκευάσουνε ενάντια στο Τρότσκι.

ΣΙΩΠΗ ΣΤΗ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗ

Ταυτόχρονα με την εμφάνιση της Αμερικανικής έκδοσης του βιβλίου το Φλεβάρη του 1946, έγινόνταν και η δική της Ναζι-ήγείας στη Νυρεμβέργη. Κατηγορούμενοι ήταν κ' ο Ρούντολφ Χέσς κ' ο Άλφρεντ Ρόζενμπεργκ, που μαζί τους κατηγορήθηκε ο Τρότσκι πως είχε έρθει σε δε σ ο λ η ρ ι ε σ απ' ε θ ε ι α σ στην Δίκη Πουάτωρ-Ράντεκ. Οι κ.κ. Σάγιερς και Κάνν παραθέτουν τη «μαρτυρία», στις Δίκες της Μόσχας, για τις σχέσεις του Τρότσκι με τους Ναζι μέσους του Χέσς:

«Ήταν ο Άλφρεντ Ρόζενμπεργκ, τώος Τσαρικός έμπουργές απ' τη Ρεβάλ, που πρώτα-πρώ-

τα εξασφάλισε μυστικές πληροφορίες σχέσεις των Ναζι με το Λένινα. Τρότσκι. Ήταν ο Ρούντολφ Χέσς, ο αντιπρόσωπος του Χίτλερ, που παγίωσε αυτές τις σχέσεις...».

Έδώ, στη Δίκη της Νυρεμβέργης, δόθηκε μια μεγάλη ευκαιρία στο Ρώσο Δημοσιογράφο ν' αποδείξει την ενοχή του Τρότσκι, και για πάντα, μπροστά σ' δλοκλήρη το κόσμο. Τό μόνο που ο Δημοσιογράφος τήγος θα είχε να κάνει ήταν να άντεξεταίσει τους δυο αυτούς Ναζι ήγέτες και να παρουσιάσει τα σχετικά έγγραφα απ' τα πολλα προσχετικά φυλαγμένα Ναζικά αρχεία.

Παρόλο που έγινε μια πρόκληση στους διάφορους Κατηγορούσους απ' το Επαναστατικό Κομμουνιστικό Κόμμα της Βρετανίας, και από διάφορες εξέχουσες προσωπικότητες, σαν το συγγραφέα Κ.Γ. Ούέλς κ' άλλους, η πεί ο Στάλιν δε μπορεί να σβύσει αυτό το γεγονός, αυτό το γεγονός που καταστρέφει ο δλοκλήρη την άπιστευτη ύποθεση που προσπαθούνε τώρα να κατασκευάσουνε ενάντια στο Τρότσκι.

ΜΑ ΠΩΣ ΘΑ ΤΟ ΚΑΝΑΝΕ ΑΥΤΟ — ΑΦΟΥ ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝΕ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΛΟΥΣΑΤΟ ΛΟΓΟ: ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΤΕΤΟΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΥΤΕ ΤΕΤΟΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ. ΚΙ Ο ΡΩΣΣΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ ΤΟ ΗΣΕΡΕ ΑΥΤΟ, ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ. Η ΣΙΩΠΗ ΤΟΥ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΞΕ!

ΣΚΕΥΩΡΙΑ! Αυτή είναι η απ' ο φ α σ η του, πο λ ι τ ι σ μ ε ν ο υ κόσμου για τις Δίκες της Μόσχας. Και ΣΚΕΥΩΡΙΑΣ! θα παραμείνουν κ' οι κατοπινές απόπειρες του Σταλινισμού, να βεβηλώσουνε τους ά τ ρ ε ς που δ ο η γ γ ι α ν ε την Όχτωβριανή Επανάσταση στη ν ί κ η!

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ ΚΥΜΑ ΕΠΙΔΗΜΙΩΝ

Στους δύσκολους αυτούς καιρούς που περνάμε, αναρίθμητες είναι οι επιδημίες. Απ' τις σοβαρότερες, όμως, αυτών των ημερών, είναι των...καρδιακών προσβολών.

Πρώτα-πρώτα ο γέρο-Σοφούλης... ύστερα ο πρώην γενιο φόρος συνεργάτης των Γερμανών και νύν βουλευτής της «Βουλής» των Κοινοβουλίων... και τώρα ο Αντιβασιλέας του Τσώρτσιλ και νύν Αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός, πάθανε από...καρδιακή προσβολή... Δέ έζησαν, άκριβώς, την αιτία, αλλά μήπως είναι από την...αρρώστια του Τσάρκ—Κάϊ—Σιέκ, η τί τοτα «σιρόνια» να γεννός γίνου «ΜεγάλοΚυβερνήτου» της Ελλάδας;... «Όμως, όπως φαίνεται ο νέος «Στρατηγός», δε θα ξεπεράσει το «Μακαρίτη» στην τέχνη...

Και πως να το ξεπεράσει όταν, πάλ' απ' όλα, υπάρχουνε ε' άνωτερότερο πρότυπο του Κορμύλιου που, χιές άκμα, στείλανε στον άγριοστον το Ζνιάνωφ—γιατί άπλοστατά έχρισε τελεφετία να μπαίνει στο μάτι του Στάλιν να νάνεβαίνει, μια τριχα, έστω, πάνω απ' το «άλμυραστο» το «σοφό» κεφαλάκι του;!

«ΑΝΕΥΘΥΝΟΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΗΣ...»

Μια είδηση της «Έλευθερίας» (2.12.48) μ' άναγγελελι ως «η Άννασασία Μιχαήλ (η γνωστή Τρασά) ένεκλεισθή εις το άσυλον Φρενοπαθών ως άνευθύνος των πράξεων της»... «Η τικρή, ή κενική, όμως, αλήθεια άλλη είναι: Τη πήρανε στο φρενοκομείο την άποκλήρη ένεκίνη γυναικα του λαουζέκου γιατί, δρθά-νορθά, ήτανε «μια άσχημα δια την πριτευουσαν και ότ κοινόν»!

Κ' άντι αυτή την άσχημία (και πόσες άλλες!) να φροντίσει ή μιουζουκιάτικη τάξη με ή διορθώσει, νά ή γιανέρει με φιλανθρωπικά ήσολα (των άναλήρων, των άποκλήρων, των γερώντων, κ.λ.π.), τήνε σέλλνε δλοία στους τριλούς γιά να την άπαλλάξει κινικά-γιά να μην έρεθίζει δηλ. τας «λεπτεπίλεπτον» αίσθήσεις της «άριστοκρας»... Δέν τ' άλεμε, βέβαια, αυτά γιατί έχουμε ή θρησκευτική, ή βλακώδη, ή σταλινική, ή λιγώτερο άπειρήσι κ' αυτιανική ύψι μιουζέ δ' λ' άδ' ή δ' ή προσοκή, νά ζή σ' ε μ' όλα τοδτα τ' α μ' ε λ λ ο α φ ο ν τ ε ς ή

ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΑ

(απ' την 1η πρώτη σελίδα) Ξεσηκώνουνε, 8 φορές, στο Βαρώσι.

Και τώρα, ή σημερινή ταξική δράση και καταδίκη του, — κ' δ'λ' αυτά σ' απ' α τ ή θέληση και λαχίρα του «λαμπρού» άκνορωτικού κόμματος, που κρατάει τό...μνοπόλο του «κομμουνισμού» και του «άγωνα» κ' ά π α ι τ ε ι νάνα «άρνητες» και «χα φιέδες» και «πράχτες» και «προδότες» οί Τροτσκιές, ένω αυτοί σώνε και καλά είναι, ΞΑΝΑΒΡΟΝΤΟΦΩΝΑΖΟΥΜΕ, στή πρώ τ ή γραμμή του άγωνα, και πίσω απ' τ' ά κ ά γ κ ε λ α, και με την ίδια άκόμα ζω ή τους! Υ.Γ.

Κ' ένα, περιτό, ύπερόγραφο: «Αν δέν έχουμε δέ παρουσάσουμε μεγάλο άριθμό άγωνιστών και θυμάτων, όπως οί άστροφοί της σταλινικής μάς ζας, είναι γιατί, ύπονοείται, είμαστε, για την ώρα, μειονότητα κομματική και, έχτος απ' αυτό, πολλοί σύντροφοί μας δρούνε άνώμαλα όπως οί δλες τίς τωρινές παγκύπριες κινητοποιήσεις για λόγους στοιχειώδους ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ κομματικής δράσης»

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ! Διαδώστε παντού με φανατισμό την έφημερίδα σας, ΤΟΝ «ΕΡΓΑΤΗ» ΣΑΣ

Δέν πρέπει να μένει φίλος σας ή γνωστός σας που νά ή διαβάζει ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΝ «ΕΡΓΑΤΗ»

Γράφετέ τους συνδρομητές

Λόγω του χώρου, στο έρχόμενο πάλι το γράμμα της Δερύνειας, κ' ή συνέχεια των «Ερωτήσεων κ' Απαντήσεων».

Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδη. Τύπος: Χρ. Γ. Σταυρινίδη & Υιών Λυκούργου 7, Λευκωσί

«ΚΟΜΜΟΥΝ», «ΟΜΟΦΥΛΟΙ»

(απ' την 1η πρώτη σελίδα)

(κάτω ή Άυτοκτεβέρηση!) και ύπερ της συνέχισης του 70ντάχρονου φασιστικού καθεστώτος μας!...Και να ξέρετε, ή μάλλο αυτοί πρώτ' απ' όλα φωνάζει, να έξρουνε πως αύριο κιάλας, αν δχι ύστερα από μια στιγμή, θάνα και πάλι ΑΡΚΑΤΕΣ το πολύ — πολύ!... γιά να μένουνε κ' αυτοί και τ' αναρίθμητα κουτσούβελα τους, κ' οί γέροι κατόκοι στο στέμμα γονοί τους, θεοηστικοί...Μά...δέν πειράζει αν αυτοί που τους κορνιζούνε, οι έμπνηήτρεα το λιγώτερο, είναι οί μεγαλομπουζουάδες—Εφέντες (...και διηγώντας τα να κλάις...») Φαντί Κουτσιούκ, Σουλι Κεναάν, Φαντίλ Κορούτ, ένας «άγγλομαθεσάτος» διηγηγός, ένας φανατικός σουλτανικός ερασφόρος, ένας μουχτάραγας κ. τ.ε... Είν' άλλο ζήτημα αυτό...«Τ'ι διάλοδοίλοι ίσχι θάμαστοι;!

Μιά φορά το σοβαρότερο (το ιστορικότερο!) σ' αυτή τη κομμωδιακή ενάναπτό άμειρητα διαμάντια-άποθνήγματα των... «λακίων» «παφρωτικών» ή γετών (δέν πάνε πίσω από τους συνεταιίους τους σταλινικούς και Κέκους) που το έχτοξέσανε σαν έπιωδ στή παραχρησάμενη λογοδιάρροια τους:

«Μερικοί άχαρχητήριτοι κομμουνιστές (!) Έγγλέσοι, παρέχουνε κάθε βοήθεια (!) στους Κυπριώτες κομμουνιστές, του ΑΚΕΑ (!) και δέν τ' όκσει ή κναφά τους ύει πάνε ενάντια στα συμφέροντα της Αδικοκρατίας τους!...»

Τους «μολογιάδες» τους Τούρκους — «ήλλε-πασες»!... Πλάι στις άλλες έγνοιες τους—πώσες!—προσθέσανε και την ύψηλή έγγονα της σωτηρίας της Βρετανικής Αδικοκρατίας για λογαριασμό των...άντιαυτοκρατοικών Έγγλέζων «κομμουνιστών» (!) Μίστας Χάροτ Ιδλίλι, Πικατέν, Γυαλλάχερ, Χόρνερ και Κιρμάν... Μά λ' όθος κάνουμε...Πώς να μη γνωρίζουνται, μέρα και νύχτα για το «Παριζι Έμπαζαρ»

Οι Πολυκατοικίες

(απ' την 1η πρώτη σελίδα)

μήτε λίγο ούτε πολύ, διαλαλούνε την π'άσαν ώρα, πώς...φέρανε κιάλας τον «κ'...όλο κομμουνισμό» στο νησί μας;!

Και χειρομιαστά τί κάνουν οί σταλινικοί του «μορφωτικού» συλλόγου των πολυκατοικιών, που κινήσανε γή και οδραν, που έφράσανε τα πετσιά τους που λεί ο λόγος, όσπου να ξερεζώσανε τους συντρόφους μας όταν προωστατήσανε θετικά, μαχητικά, στις πρώτες έκείνες κινήσεις των πολυκατοικιών που άποτελέματά τους είναι το μπάσιμο τους στα δημοτικά ύδρα;!

...Παρακαλούνται οί «φίλοι» και «συνάδελφοι» αυτοί να ένεργήσουνε όσο είναι άκόμα καιρός — κ' είμαστε, ύπονοείται, άπωσπάντα στο πλάι τους — γιά να μη τους έρθει άρναμύστο και να κρίζουνε σαν πετεινό (δτι «έμεις οί Τροτσκιές είμαστε... κ' είμαστε... κ' είμαστε...» όταν γιά το συνεχέζόμενο, παρ' ότ, όπωσπάντα, προειδοποιήσεις μας, μακάριο ήνω τους, τούς τή φέρουμε κατάκκελλα...

όταν δλοκλήρη το τομάρι τους (βέβαια, να λέγεται, πρώτ' απ' όλα ή «δημοκρατική» «παρ' ότ τους!»...) κρέμεται από μια τριχα—την τηλεφετία—των Αφεντικών της Δόνας;!... Αδλοκλήρες μια φορά, κινική, μ' — τού στραβού το δικασ... — δέν είναι και τόσο ήμεο ή πρώτοι όστι ο ύστερο Κ' έκλεισε δλοκλήρη κομμωδια με τή ν' άποπεράτωσή της κομμωδιακή φησης (άδ' Γ.Σ.Π. και... Μπαλαχατζάρ...) του... θαλασοπληθούς... παλλαϊκού συλλληγηρίου (δπως και τ' «ήμέτερα»...) άπομέρους και ντόκων και ξένων άνταποκρίτων («άμειρόληπτων» και «ύπερδων κομμωτικών και πολιτικών και συμφροντας») που, άδριο κιάλας, θά το προβάλλουν, με τις παλιώνουστες κινήματα γραφικών φωνιές, σ' α τήν...κοσμοσύναξη δλου του...σύνπαντος...